

rabiosos. La ràbia té una llarga història de propiciar canvis positius. I a més de ràbia, també tinc esperança, perquè crec fermament en la capacitat dels éssers humans per reinventar-se i ser millors.

11. Ensenyem a les dones que, en relacions, el que la dona fa més sovint és renunciar.

12. No és fàcil parlar sobre gènere. A la gent la fa sentir incòmoda, de vegades, fins i tot la irrita. Els homes i les dones són reticents a parlar-ne, o bé descarten ràpidament que hi hagi un problema de gènere. Perquè pensar a canviar l'*statu quo* sempre és incòmode.

13. El feminisme, lògicament, forma part dels drets humans en general, però decidir utilitzar l'expressió vaga de «dret humans» és negar el problema específic i concret del sexe. Seria una manera de negar que el problema del gènere se centra en les dones. Que el problema no és ser humà, sinó concretament ser una dona.

14. Una vegada parlava de qüestions de gènere i un home em va dir: «Per què has de parlar com a dona? Per què no ho fas com a ésser humà?». Aquesta mena de preguntes és una manera de silenciar les experiències específiques d'una persona. Lògicament, soc un ésser humà, però a la vida em passen coses concretes perquè soc una dona.

Tothom hauria de ser feminista

Chimamanda
Ngozi Adichie

fanbooks

Tothom hauria de ser feminista

<https://www.grup62.cat/livre-tothom-hauria-de-ser-feminista/212771>

© Chimamanda Ngozi Adichie

© de la traducció: Scheherezade Surià López

© Edicions 62, 2016